

Sygn. akt IV P 14/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 grudnia 2014 r.

Sąd Rejonowy w Bolesławcu IV Wydział Pracy

w składzie:

Przewodniczący : SSR Joanna Moroz-Korycka

Protokolant : Anna Ryś

po rozpoznaniu w dniu 12 grudnia 2014 r. w Bolesławcu,

sprawy z powództwa H. B.

przeciwko Przedsiębiorstwo Budowlane (...) Sp. z o.o. w B.

o ekwiwalent pieniężny za urlop

I. zasądza od strony pozwanej Przedsiębiorstwa Budowlanego (...) Sp. z o.o. w B. na rzecz powoda H. B. kwotę 5.897,00 zł (pięć tysięcy osiemset dziewięćdziesiąt siedem złotych) wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 20.06.2012r. do dnia zapłaty,

II. nakazuje ściągnąć od strony pozwanej na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Bolesławcu kwotę 295 zł, tytułem opłaty sądowej, od której powód był zwolniony,

III. wyrokowi w punkcie I nadaje rygor natychmiastowej wykonalności do kwoty 2.947,37 zł.

Sygn. akt IV P 14/14

UZASADNIENIE

H. B. wniósł o zasądzenie od Przedsiębiorstwa Budowlanego (...) Sp. z o. o. w B. kwoty 5897,00 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 20 czerwca 2012 r. do dnia zapłaty.

W uzasadnieniu powód podał, że był zatrudniony u strony pozwanej na podstawie umowy na czas określony od dnia 31.03.2011 r. do dnia 29.03.2013 r. w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku monter izolacji budowlanych, za wynagrodzeniem akordowym. Od dnia 31.03.2011 r. powód był delegowany do pracy w Niemczech, gdzie pracował do dnia 19 czerwca 2012 r. Powód nie wykorzystał urlopu wypoczynkowego w 2011 r., jak również w 2012 r. Stosunek pracy ustał za porozumieniem stron. W świadectwie pracy pracodawca podał, że wypłacił powodowi ekwiwalent za 13 dni urlopu, pomimo iż taki ekwiwalent nie został wypłacony. Powód zwrócił się do strony pozwanej o wypłatę ekwiwalentu za niewykorzystany urlop. W piśmie z dnia 08.10.2013 r. strona pozwana poinformowała powoda, iż wypłaciła powodowi ekwiwalent za urlop wypoczynkowy za rok 2011 – za przysługujący mu wymiar 20 dni - 990 euro, a za rok 2012 – za przysługujący mu wymiar 13 dni kwotę 509,00 euro. Powód w piśmie z dnia 12.11.2013 r. oświadczył stronie pozwanej, że nie otrzymał żadnych należności z tytułu niewykorzystanego urlopu wypoczynkowego. W przelewach od strony pozwanej powód nie otrzymał oprócz wynagrodzenia za pracę żadnego ekwiwalentu za urlop. W piśmie z dnia 26.13.2013 r. strona pozwana poinformowała powoda, że ekwiwalent pieniężny za urlop wypoczynkowy był naliczany powodowi co miesiąc i wypłacany wraz z wynagrodzeniem za pracę oraz przesyłała miesięczne rozliczenia powoda, w których wskazano pozycję (...). Powód w dniu 30.09.2013 r. wezwał stronę pozwaną do zapłaty należnego mu ekwiwalentu za urlop, na które strona pozwana nie odpowiedziała. Według powoda nie jest

możliwe wypłacanie ekwiwalentu za urlop w trakcie trwania stosunku pracy, takie prawo pracownik nabywa w dacie rozwiązania stosunku pracy. Wobec powyższego powództwo jest uzasadnione.

W odpowiedzi na pozew z dnia 15.04.2014 r. strona pozwana Przedsiębiorstwo Budowlanego (...) Sp. z o. o. w B. wniosła o oddalenie powództwa w całości oraz o obciążenie powoda kosztami postępowania, w tym kosztami zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Strona pozwana przyznała, że powód pracował u niej na podstawie umowy o pracę na czas określony w okresie od dnia 31. (...) do dnia 19.06.2012 r. na stanowisku montera izolacji budowlanych i otrzymywał wynagrodzenie akordowe. Praca wykonywana była na terenie Niemiec. Według strony pozwanej do wynagrodzenia powoda za każdy miesiąc dopisywana była kwota ekwiwalentu za urlop wypoczynkowy. Strona pozwana mimo że nie jest to zgodne z przepisami polskiego prawa pracy, chciała w ten sposób zabezpieczyć interes pracownika, gdyż była do tego przynaglana przez niemieckiego inwestora. Zatem ekwiwalent za urlop, chociaż w terminie i formie niezgodnej z polskim prawem został powodowi wypłacony w całości, dlatego też powództwo winno być oddalone.

W piśmie procesowym z dnia 13.10.2014 r. strona pozwana uznała powództwo do kwoty 2947,37 zł – która stanowi różnicę pomiędzy kwotą należną powodowi według przepisów polskich tj. 9238,00 zł, a kwotą 6290,63 zł tj. kwotą wypłaconą powodowi jako dodatek (...). W piśmie z dnia 10.11.2014 r. i na rozprawie w dniu 12.12.2014 r. powód podtrzymał swoje stanowisko zawarte w pozwie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny :

H. B. był zatrudniony u strony pozwanej na podstawie umowy na czas określony od dnia 31.03.2011 r. do dnia 29.03.2013 r. w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku montera izolacji budowlanych, za wynagrodzeniem akordowym. Od dnia 31.03.2011 r. powód był delegowany do pracy w Niemczech na podstawie aneksu nr (...) do umowy o pracę z dnia 31.03.2011 r., umowa niniejsza podlegała przepisom prawa polskiego. Stosunek pracy powoda ustał w dniu 19 czerwca 2012 r. za porozumieniem stron. Powód nie wykorzystał urlopu wypoczynkowego w 2011 r. oraz w 2012 r. W świadectwie pracy powoda z dnia 20.06.2012 r. pracodawca podał, że wypłacono powodowi ekwiwalent za 13 dni urlopu wypoczynkowego.

dowód: zeznania powoda k.81-81v, protokół rozprawy z dnia 12.12.2014 r. godz. 4.52, zeznania świadka M. W. k. 81v-82v., umowa o pracę k. 6, aneks do umowy o pracę z dnia 31.03.2011 k. 7-8, załącznik nr 1 do aneksu do umowy o pracę z dnia 31.03.2011 k. 9-10, świadectwo pracy k. 11, akta osobowe powoda.

W czasie pracy powodowi wypłacano wynagrodzenie za pracę na rachunek bankowy oraz 300 euro miesięcznie w gotówce jako zaliczkę na wyżywienie. Z rozliczenia poborów netto – brutto (A. der Brutto/Netto), które było sporządzane w celu rozliczenia podatku dochodowego w Niemczech z tytułu dochodów osiągniętych na obszarze Niemiec przez pracodawcę wynika, iż powodowi za każdy miesiąc pracy doliczany był dodatek urlopowy - U.. (...) jest to dodatkowe jednorazowe świadczenie pieniężne wypłacane z tytułu urlopu. Przepisy niemieckie nie przewidują obowiązku pracodawcy do zapłaty tego świadczenia. Jest to zatem dobrowolne świadczenie ze strony pracodawcy. U. to odpowiednik polskiego dodatku na „wczasy pod gruszą”. Dodatek urlopowy w Niemczech zależy od zapisów w umowie o pracę lub od zawartego w firmie zbiorowego układu pracy. Zgodnie z niemieckimi przepisami w przypadku jeżeli pracownik z powodu zakończenia pracy nie wykorzysta urlopu wypoczynkowego, pracodawca zobowiązany jest do wypłacenia mu (...) – ekwiwalentu pieniężnego zamiast urlopu. Strona pozwana nie odprowadzała comiesięcznych składek do (...) tj. Niemieckiej Urlopowej Kasy Budownictwa, której zadaniem jest finansowanie roszczeń pracowniczych z tytułu urlopu.

dowód: wydruk konta bankowego k. 16-18, dokumenty w języku niemieckim dot. wypłaconego ekwiwalentu k. 37-51, rozliczenie poborów netto – brutto k. 64-79, 141, zestawienie o wypłaconym ekwiwalencie k. 80, dokumenty w języku niemieckim dot. wypłaconego ekwiwalentu wraz z listami płac i wydrukami z konta bankowego k. 85-131, wydruk z słownika języka niemieckiego k. 142-143, protokół kontroli PIP k. 147-153, pismo Głównego Inspektoratu Pracy z dnia

25.04.2014r. k. 154, urzędowa pomoc prawna udzielona w ramach współpracy między narodowej wraz tłumaczeniem 156-159, zeznania świadka J. B. k. 144-144v.

W dniu 30.09.2013 r. powód zwrócił się do strony pozwanej o wypłatę ekwiwalentu za niewykorzystany urlop. W piśmie z dnia 08.10.2013 r. strona pozwana poinformowała powoda, iż wypłaciła powodowi ekwiwalent za urlop wypoczynkowy za rok 2011 – za 20 dni kwotę 990 euro, a za rok 2012 za 13 dni kwotę 509,00 euro. Powód w piśmie z dnia 12.11.2013 r. oświadczył stronie pozwanej, że nie otrzymał żadnych należności z tytułu niewykorzystanego urlopu wypoczynkowego. W piśmie z dnia 26.13.2013 r. strona pozwana poinformowała powoda, że ekwiwalent pieniężny za urlop wypoczynkowy był naliczany powodowi co miesiąc i wypłacany wraz z wynagrodzeniem za pracę i przesłał miesięczne rozliczenia powoda, w których wskazano pozycję (...) to jest kwotę wypłaconego ekwiwalentu za urlop.

dowód: przesądowe wezwanie do zapłaty k. 12, odpowiedź strony pozwanej z dn. 08.10.2013r. na przesądowe wezwanie do zapłaty k. 13, 35, pismo powoda z dnia 12.11.2013r. k. 14, odpowiedź na pismo powoda z dnia 12.11.2013r. k. 15.

Powodowi po zakończeniu stosunku pracy w dniu 19.06.2012 r. pracodawca zobowiązany był wypłacić ekwiwalent za urlop w wymiarze 18 dni w 2011 r. i w wymiarze 13 dni w 2012 r. tj. za 248 dni, co stanowi kwotę 9238,00 zł. Strona pozwana wypłaciła powodowi dodatek urlopowy (U.) za rok 2011 – za 20 dni kwotę 990 euro i za rok 2012 za 13 dni kwotę 509,00 euro.

dowód: podstawa wyliczenia ekwiwalentu za urlop k. 167, dokumenty w języku niemieckim dot. wypłaconego ekwiwalentu wraz z listami płac i wydrukami z konta bankowego k. 85-131, dokumenty w języku niemieckim dot. wypłaconego ekwiwalentu k. 37-51, rozliczenie poborów netto – brutto k. 64-79, 141, zestawienie o wypłaconym ekwiwalencie k. 80.

Sąd zważył co następuje:

H. B. był zatrudniony u strony pozwanej na podstawie umowy o pracę z dnia 31.03.2011 r. na stanowisku montera izolacji budowlanych. Na podstawie aneksu nr (...) do umowy o pracę od dnia 31.03.2011 r. powód był delegowany do pracy w Niemczech, zgodnie z w/w aneksem umowa o pracę powoda podlegała przepisom prawa polskiego, w tym regulacjom zawartym w polskim kodeksie pracy.

Stosownie do treści art. 171 § 1 kodeksu pracy w przypadku niewykorzystania przysługującego urlopu w całości lub w części z powodu rozwiązania lub wygaśnięcia stosunku pracy pracownikowi przysługuje ekwiwalent pieniężny.

W niniejszej sprawie zasadnicze znaczenie miało rozstrzygnięcie, czy doliczany powodowi dodatek urlopowy (U.) za każdy miesiąc pracy w Niemczech jest świadczeniem pieniężnym za czas urlopu, które należy utożsamiać z ekwiwalentem za urlop przewidzianym w art. 171 kodeksu pracy. Zgodnie bowiem z art. 172¹ § 1 i 2 kodeksu pracy jeżeli pracodawca na podstawie odrębnych przepisów jest obowiązany objąć pracownika ubezpieczeniem gwarantującym mu otrzymanie świadczenia pieniężnego za czas urlopu, pracownikowi nie przysługuje wynagrodzenie przewidziane w art. 172 lub ekwiwalent pieniężny, o którym mowa w art. 171 kodeksu pracy Jeżeli świadczenie pieniężne za czas urlopu o którym mowa w § 1, jest niższe od wynagrodzenia przewidzianego w art. 172 lub od ekwiwalentu pieniężnego, o którym mowa w art. 171. Pracodawca jest obowiązany wypłacić pracownikowi kwotę stanowiącą różnicę pomiędzy tymi należnościami. „Świadczenia urlopowe” nie mogą być kumulowane. Oznacza to, że jeżeli pracownik uzyskał świadczenie pieniężne za urlop wypoczynkowy z "ubezpieczenia gwarantującego mu stosowną należność" nie może żądać wypłaty wynagrodzenia za urlop wypoczynkowy przewidziany w Kodeksie pracy.

Analizując materiał dowodowy w sprawie Sąd doszedł do przekonania, że doliczany powodowi dodatek urlopowy „urlaubsgeld” za każdy miesiąc pracy w Niemczech nie jest świadczeniem pieniężnym za czas urlopu, które należy utożsamiać z ekwiwalentem za urlop przewidzianym w art. 171 §1 kodeksu pracy. Po pierwsze Sąd stwierdza, że pracownik nabywa prawo do ekwiwalentu pieniężnego za niewykorzystany urlop w dacie rozwiązania stosunku pracy, a nie w czasie pracy. Ponadto powód nie był informowany przez pracodawcę, że wraz z wynagrodzeniem

otrzymuje ekwiwalent za urlop. Z zeznań świadka M. W. – specjalisty ds. kadrowo-placowych strony pozwanej wynika, że ekwiwalent za urlop był powodowi wypłacany, ale niezgodnie z prawem polskim. Strona pozwana nie odprowadzała comiesięcznych składek do (...) tj. Niemieckiej Urlopowej Kasy Budownictwa, której zadaniem jest finansowanie roszczeń pracowniczych z tytułu urlopu, dlatego też pracodawca zdecydował się wypłacać pracownikom dodatek urlopowy „urlaubsgeld”, aby wykazać przestrzeganie przepisów w razie kontroli urzędów niemieckich. W celu rozstrzygnięcia, czy wypłata „urlaubsgeld” dodatku urlopowego przez pracodawcę powodowi zastępuje wypłatę ekwiwalentu za urlop przewidzianego w polskim kodeksie pracy Sąd miał na względzie opracowanie Ambasady Rzeczypospolitej Polskiej w Republice Federalnej Niemiec „Prawo Pracy w Niemczech” ze stycznia 2012 r. (<https://berlin.trade.gov.pl/>), w którym jednoznacznie wyjaśniono, iż „urlaubsgeld” jest to dodatkowe jednorazowe świadczenie pieniężne wypłacane z tytułu urlopu. Przepisy niemieckie nie przewidują obowiązku pracodawcy do zapłaty tego świadczenia. U. to odpowiednik polskiego dodatku na „wczasy pod gruszą”. Zgodnie z niemieckimi przepisami w przypadku jeżeli pracownik z powodu zakończenia pracy nie wykorzysta urlopu wypoczynkowego, pracodawca zobowiązany jest do wypłacenia mu (...) – ekwiwalentu pieniężnego zamiast urlopu.

Poddano z tłumaczenia dokumentu „Urzędowa pomoc prawna udzielona w ramach współpracy międzynarodowej” udzielonej Głównemu Inspektoratowi Pracy przez instytucję łącznikową (...) w K. Germany wynika, że w oparciu o §7 ustęp 4 federalnej ustawy o urlopie wypoczynkowym ekwiwalent za niewykorzystany urlop należy jest pracownikowi wówczas, gdy z uwagi na zakończenie stosunku pracy urlop w pełnym bądź czasowym wymiarze nie może już zostać pracownikowi udzielony. Wypłata ekwiwalentu za przysługujący z mocy ustawy urlop w wymiarze minimalnym w czasie trwania stosunku pracy jest niedopuszczalna. Z regulacji tej wynika zatem, że strona pozwana nie mogła w czasie trwania stosunku pracy wypłacać powodowi ekwiwalentu za urlop na podstawie przepisów obowiązujących na terenie Niemiec.

Sąd oddalił wniosek dowodowy pełnomocnika strony pozwanej o przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego z zakresu rachunkowości i plac, celem wyliczenia, czy suma dodatków do miesięcznego wynagrodzenia powoda nazwanych „urlaubsgeld” odpowiada wysokości należnego powodowi zgodnie z art. 171 §1 kodeksu pracy ekwiwalentu za urlop, bowiem w świetle powołanej powyżej argumentacji Sąd doszedł do przekonania, że są to różne świadczenia, należne na podstawie różnych podstaw prawnych i ich wyliczenie jest zbędne dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy. Sąd oddalił także wniosek dowodowy pełnomocnika strony pozwanej o przesłuchanie w charakterze strony przez Konsula Rzeczypospolitej Polskiej w K. w Niemczech prezesa pozwanej spółki (...), mając na uwadze, iż termin ostatniej rozprawy, celem przesłuchania D. K. został zmieniony zgodnie z wnioskiem peł. strony pozwanej na dzień przez niego wskazany, nadto w świetle materiału dowodowego zebranego w sprawie, zdaniem Sadu, nie było konieczne przesłuchanie osoby reprezentującej stronę pozwaną, a przeprowadzenie tego dowodu prowadziłyby do nieuzasadnionej zwłoki w sprawie.

Wobec powyższych okoliczności Sąd uznał roszczenie powoda za zasadne. Z podstawy wyliczenia ekwiwalentu za urlop powoda zgodnie z art. 171 §1 kodeksu pracy przedłożonej przez stronę pozwaną na zlecenie Sądu (której nie kwestionował powód) wynika, że w dniu 19.06.2012 r. pracodawca zobowiązany był wypłacić pracownikowi ekwiwalent za urlop w wymiarze 18 dni w 2011 r. i w wymiarze 13 dni w 2012 r. tj. za 248 dni, co stanowi kwotę 9238,00 zł. Mając powyższe na względzie Sąd zasądził od strony pozwanej na rzecz powoda kwotę 5897,00 zł dochodzona w pozwie z ustawowymi odsetkami od dnia 20.06.2012r. do dnia zapłaty tj. od daty zakończenia stosunku pracy powoda.

O kosztach procesu orzeczono zgodnie z art. 98 k.p.c. Na podstawie art. 96 ust 1 pkt 2 ustawy z dnia 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych – H. B. nie miał obowiązku uiszczenia kosztów sądowych w sprawie, w związku z czym Sąd na mocy art. 113 ust 1 cytowanej powyżej ustawy obciążył pozwaną tymi kosztami nakazując pobrać od niej na rzecz Skarbu Państwa Sądu Rejonowego w Bolesławcu kwotę 295 zł tytułem kosztów procesu.

Natomiast rygor natychmiastowej wykonalności nadano wyrokowi w oparciu o przepis art. 477²§1 k.p.c. i art. 333 § 1 pkt.2 k.p.c.